

իրենց գերիշխանութեան տակ, տալով զայն
 այլեւայլ իշխանաց: Քանի որ նոյնն ընդու-
 նեցաւ Պողիմոն Ա. եւ իւր տունը, Փոքր-
 Հայոց այս ծովեզերաց աշխարհագրական
 ուրիշ յորջորջանք մը յետոյ սովորական
 եղաւ՝ « Պողիմոնեան Պոնտոս », (Pontus Po-
 lemoniacus): Ստրաբոնի գրած ատեն կ'իշ-
 խէր անոր այրին եւ իշխանակիցը՝ Պիւթո-
 դորիս (Phytodoris), որուն որդին թա-
 գաւոր եղաւ Մեծ Հայոց՝ Զննոն-Արտաշէս
 (18 Յ. Ք.): Անոր համար Փոքր-Հայոց ստո-
 րագրու թեան մէջ կ'ըսէ թէ Պիւթոդորիս
 (բաց ի « լաւագոյն », մասերկ)՝ իրրեւ Փոքր-
 Հայոց զշխոյ՝ « ունէր Տիբարէննիրը, Խաղ-
 տիք, մինչեւ Կողքիս, եւ մինչեւ Փառնա-
 կիա ու Տրապիզոն », (Ը. 555): Փոքր-Հայք
 հռոմէական նահանգ ըլլալէն (69/70 Յ. Ք.)
 ետքը՝ կցուեցաւ նորաստեղծ ընդարձակ հռո-
 մէական Գամրաց նահանգին, որուն ծովե-
 զերքը կը հասնէր գոն թէ մինչեւ արդի Բա-
 թում: Դիոկղիտիանոս կրկին հաստատեց
 « Փոքր-Հայք », իբր ուրոյն նահանգ (մայրա-
 քաղաք՝ Մելիտինէ, արդի՝ Մալաթիա),
 Թեոդոս Մեծ բաժնեց երկուքի՝ Առաջին
 Հայք (Armenia prima, մայրաքաղաք Սե-
 բաստիա) եւ Նրկրորդ Հայք (Armenia se-